

בעזהשי"ת

גליון

דברי תורה

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

דא"ח שב"ק פ' וישב תשפ"ד

גליון תפ"ב >
< יו"ל וישב תשפ"ה

אלו הנקראים בשם "עמודי התווך" שמחזיקים ותומכים בהוצאת הגליון

ידידינו החשוב
הרה"ח יואל ישראל לעוו הי"ו
מאנטשעסטרער

לעילוי נשמת
הרה"ח ברוך מרדכי יהודה ב"ר
ברוך יהודה ע"ה
לעבאוויטש

עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

© כל הזכויות שמורות למערכת
"מעין החיים"
קרעטשניף פעיה"ק ירושלים תובב"א

הערות והארות ניתן לפנות לאימיל
q318641643@gmail.com

בהעתקת הדא"ח לגליון זה:
הר"ר מאיר אלימלך גרין הי"ו

להנצחות, מזל טוב, לע"נ וכדו' ניתן לפנות
להרה"ח שאול יחזקאל שכטר הי"ו
בפלא' 050-4168937

להעברת התרומות ניתן לפנות להגזברים
ירושלים: הרה"ח אברהם אבא ווייס ני"ו
בני ברק: הרה"ח שלמה מרדכי שכטר הי"ו
בית שמש: הרה"ח שמואל יהודה קאלינסקי הי"ו
אלעד: הרה"ח יצחק מנחם כהן הי"ו

ניתן לתרום גם דרך מערכת "נדדים פלוס"
על שם מכון "מעין החיים" - קרעטשניף

דא"ח ושיחו"ק שב"ק פ' וישב תשפ"ד

ליל שב"ק – בשולחן הטחור

מחלוקת יוסף והשבטים בענין סוד מרע
ועשה טוב

ויראנו אחיו כי אותו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אותו ולא יכלו
דברו לשלום (לו, ד), איתא במדרש רבה
(פר, ה) רבי שמעון בן לקיש בשם רבי אלעזר
בן עזריה (תהלים סו, ה) לכו וראו מפעלות
אלקים, וכתיב בתריה הפך ים ליבשה, למה
וישנאו אותו, בשביל שיקרע הים לפניהם.
ו"צ הלא קריעת ים סוף היתה מלד מדת
החסד והרחמים, ולא הזכיר שם אלקים
שהוא מדת הדין, וגם יש להבין מהו
השייכות של מחלוקת יוסף והשבטים
לקריעת ים סוף.

ואפ"ל בהקדם לצאר מה היה הויכוח
בין יוסף להשבטים, שנחלקו
בדרך עבודת ה', יוסף סבר שסדר
העבודה הוא סוד מרע ועשה טוב,
מקודם סוד מרע, להכניע כחות הרעים
והספ"א, ולכן הכניס את עצמו בנסיונות,
והיה מסלסל בשערו, שרצה להתגבר על
הרע ולהכניעו לגמרי, ואח"כ יכולים
לעסוק בעשה טוב בלי לחשוש מהתגברות
היצר הרע, אבל השבטים טענו שלא זהו
הדרך אשר ישכון אור, ואין להאדם
להכניס את עצמו לידי נסיונות, שמא לא

יוכל לעמוד בהם, ויצוא לידי מכשול
ותקלה חלילה, רק צריך להתחיל תיכף
בצחי' עשה טוב, והמאור שבה יחזירהו
למוטב, וממילא יצוא לידי סוד מרע.

והנה יוסף הצדיק עלתה צידו להכניע
כחות הרע במצרים, שצני ישראל
יוכלו לישב שם בקדושה וטהרה, ולא שינו
שמש לשונם ולבושם, והעלו משם כל
ניצויות הקדושה, עד שזכו להתגלות
גדולה בעמדם על שפת הים, כמו שאמרו
(שמות טו, ב) זה אלי ואנוהו, ופירש"י בכבודו
נגלה עליהם והיו מראין אותו באצבע ראתה
שפחה על הים מה שלא ראו נביאים. וגם
זכו להכניע את מדת הדין, שהדיינים
והגזרות נהפכו להם לרחמים וחסדים,
ומדת הדין התגברו על המצרים, וסוס
ורוכבו רמה צים.

וזהו ציחור המדרש, לכו וראו מפעלות
אלקים וכתיב בתריה הפך ים
ליבשה, דהיינו שבמעמד קריעת ים סוף
נהפך מדת הדין לרחמים, והסכימה
להפוך ים ליבשה, וצני ישראל יעצרו
בחרבה, ואילו המצרים יטצעו בתוכה,
וע"ז המשיך וישנאו אותו, שהשבטים
טענו שאין הצדק כיוסף שאין לעסוק
בסוד מרע, אבל בקופו של דבר זה גרם
שיקרע הים לפניהם, שיוסף בכה עצודתו

הכניע את הרע, וגרם שיוכלו לעמוד על שפת הים ולשבח לה' על הנסים.

צפרא דשבתא – בקידושא רבא

ב' עצות לקבלת התפילות

וימנצאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תוֹעָה בְּשִׂדְהָ וַיִּשְׁאַלֶּהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה תִּבְקֶשׁ, וַיֹּאמֶר אֶת אַחֵי אֲנָכִי מִבְּקֶשׁ הַגִּידָה נָא לִי אֵיפֹה הֵם רוֹעִים (לו', טו-טז).
 ואפ"ל דהנה יש צ' צחינות צענין התפילה, שהם גורמים ומסייעים שהתפילות יתקבלו לרצון ולרחמים, א', תפילה צניבור, וצרוצ עם הדרת מלך, וצכח הציבור יכולים לפעול גדולות ונצורות, והן קל כציר לא ימאס תפילת רבים (איוב לו', ה), משא"כ ציחידות שאין יפה כמו כ"כ לפעול צתפלתו. צ', תפילה צחמימות והתלהצות צרתת וצזיע, ועל כן יקצע להתפלל צין אנשים יראים ושלמים, וכמו שאמר הרה"ק מדהר"א מבע"זא זי"ע אחר המלחמה שצריך להתיישב צ'היימישע יצוצים' ולהתפלל אין 'איידעלע מקומות', וצודאי שיתפללו צמקום שמקפידים שלא לדצר צשעת התפילה, כי המדצר צשעת התפילה גורם רעה לא רק לעצמו, אלא גם לשאר המתפללים, שגורם לסילוק השכינה, ונמצא שגם המתפללים כראוי אין תפילתם עולה למעלה ר"ל.

וזהו ציחור הכתוב וימנצאֵהוּ אִישׁ, ופירש"י זהו גצריאל, וידוע

שגצריאל הוא מצד הגצורה, והנה תועה בשדה וישאלֵהוּ האיש לֵאמֹר מַה תִּבְקֶשׁ, דהיינו מהו הענה להתגצר על מדת הגצורה, ולהמתיק את הדינים לרחמים, כדי שתתקבל תפילתו, ויאמר את אחי אנכי מבקש, מרמו על צ' הצחינות הנ"ל, 'אחי' מלשון רבים, שזהו ענה א' תפילה צרבים, וגם 'אחי' מלשון חמימות והתלהצות, ע"ד דכתיב (ירמיה לו' כב) והלח לפניו מצוערת, דהיינו שיתפלל צהתלהצות וצכוונה כראוי.

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

ראוי להתצונן מדוע חנוכה הוא צחורף, והלא היום קצר והמלאכה מרובה, וצפרט צערצ שצת קודש שצריך להכניס צה עצודות הרצה, והיה ראוי יותר להיות צומן הקיץ כאשר היום ארוך.

אבן מצנינו שכל עניני חנוכה הוא צצחינת צמצום, מדליקים צנר קטן ולא צאצוקה, וצכח נר קטן זה מתחזקים צכל השנה, וממשיכים השפעות והתעוררות לכל ימות השנה, וגם צריך להכניע את עצמו למטה מעשרה טפחים, ומצנינו דכצתה אין זקוק לה, ועוד שאר קולות, וזה צא להורות שמעט אור דוחה הרצה מן החושך.

ובצמו שפירש אצמו"ר זי"ע דצרי הגמרל (יומא פו':) שהתצובה הנכונה הוא צאותה אשה צאותו פרק צאותו מקום,

להיפך ח"ו, הוא צעינים, הכל תלוי צעינים, כשמסתכל על דברים טמאים ממשיך על עצמו רוח טומאה, וכאשר מקדש אותם להסתכל בהתורה הק' וכל דבר שבקדושה צאמת ובהכנעה, אזי ממשיך על עצמו רוח טהרה וקדושה, עכ"ד.

ויש להוסיף דהעיקר הוא שלא להפקיר את העינים, שזה גורם למסך המזדיל, שאם נכשל צמראה עינים, לא יוכל להרגיש קדושה צעת שעוסק צתורה ותפילה.

אבן לאו דווקא כשנכשל צראיות אקורות, רק שיזהר האדם שלא להשתמש צראות עיניו רק לדברים הנחוצים והמוכרחים, ולא להציט צשום דבר שאינו מציא לשום תועלת, ונמצא שצריך שמירה מיוחדת על העינים בכל הזמן, שאם אינו שומר על עיניו, אפילו שראה רק דברים המותרים, אצל גורם להעדר כח הקדושה, וכמו שאמרו צירושלמי (ברכות א, ה) עינא וליצא תרי סרקורי דעצירה.

אמנם אין זוכים להקדושה רק צכח שמירת עינים, ששמירת עינים הוא הדרך להשיג את הקדושה, שע"י ששומר את עיניו כדצעי יוכל לעסוק צתורה ותפילה שזהו המקדש את האדם.

וזהו הציאור וישא"ל את אנשי מקומה לאמר איה הדרך, דהיינו שעיקר הקדושה הוא צשמירת עינים צזמן שהולך צדרך, לקיים

דפעמים שאדם מתרץ עצמו שהמקום גורם, פעמים מתרץ עצמו שאשתו גורמת ומונעתו מעצודת ה', ופעמים מתרץ עצמו שהזמן גורם, שהזמן הנוכחי אין שייך עניינים ועצודות כאלו וכו', וע"ז אמרו לנו חז"ל על אופן התשובה שצריך להיות אף שנמצאים צאותו מקום או צאותו זמן, או צאותה אשה וכו' דהיינו שיקבל עליו לעצוד את ה' בכל מקום וצכל עת וזמן, ואל ישם לצ כלל המניעות והעיכוצים העומדים למונעו מעצודת ה'.

ולפי זה יתכן לומר שע"כ צצת חנוכה הוא צחורף שהיום קצר, שלא יאמר האדם אלמלי היה חנוכה צקיץ כשהיום ארוך, הייתי יכול להשפיע עלי מאורות חנוכה, כמו שמצקשים שתחכמני צאור תורתך, האירה עינינו, אלא אפילו כשהיום קצר יכולים להספיק הרצה, ומעט האור ידחה הרצה מן החושך, ויוכל להשפיע על עצמו אורה וקדושה גדולה.

עתיקא קדישא - קודם ברכהמ"ז

ב' עצות לקבלת התפילות

וישא"ל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה (לא, כא). וזקה"ק הרצי ר' מרדכיילי זי"ע צמאמר מרדכי פירש איה המקום המוכנת ומזומנת הן להמשיך על עצמו ע"י רוח טהרה, והן

עינים לא יזכה להרגיש בקדושת התורה,
אמנם עיקר העיקרים שיזכה להתדבק
בקדושת התורה.

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם,
וע"כ ויאמרו לא היתה בזה קדושה,
שאין זה עיקר הקדושה, דשמירת העינים
הוא רק המסייע שיוכל האדם להתקדש
ע"י העסק בתורה ותפילה, דבלי שמירת

יעמוד על הברכה ידידינו
הרה"ח מנחם יהודה גריין הי"ו

פעיה"ק ירושלים
שנדב חלק מהוצאות הדפסת גליון זה

לרגל השמחה במעונו
באירוסי בנו הב' שמאי נ"י
מבחירי בחורי חבורתינו

יעמוד על הברכה ידידינו
הר"ר נפתלי צבי ברקוביץ הי"ו

ביתר עילית
שנדב חלק מהוצאות הדפסת גליון זה

לרגל השמחה במעונו
באירוסי בנו הב' מרדכי נ"י
מבחירי בחורי חבורתינו